

פרק רביעי: המזכירות שמאחורי שליטי המגנונים של המפלגות

מלכ"לית התלכ"ל

במגנון הממשלתי, היד הנשית של ה- אשה שמתחת — מורגשת קצת יותר מ- אשר בעולם העסקים, אך עדיין לא הרבה יותר. פקידה הממשלה, גם הבכירה שלהם, מוגבלים במידת-מה על-ידי תקנונים וחוקים ועודות תקציבים — ויריבים. בנושאים לגופו של עניין, הם חייבים לפעול, פחות או יותר במסגרת הנתונה. עיקר כוחם מתבטא ב- ליטתם בכוח האדם — ואכן שם בא לידי ביטוי כוח הבחישה של המזכירה-הפילגוש. אולם במישור המפלגתי בא כוח זה לידי

קשר לכיטוח והאשה גילתה שאיננה יודעת איפה הטמין בעלה את הפוליסה. מאחר שאי-אפשר היה להמשיך בטיפול, החלה האשה מחפשת את בעלה, באופן בהול, כדי לגלות היכן התעוודה. מובן שגם במשרדו הממשלתי וגם במשרדו המפלגתי ענו לה בשיא האדיבות שהם נורא מצטערים אבל הם לא יודעים איפה בעלה. הוא מסייר בכל הארץ כל הזמן, ואין כתובת. האשה החליטה לנסות אצל ידידים. הידיד שאליו צילצלה היה אותו ידד טוב ותמים של בעלה — ומובן שהוא ידע. באילת, במלון זה וזה, ענה לה. האשה אמרה תודה, הורידה את השפור- פרת, הרימה שנית, חייגה למלון — וביק- שה את מר X. "אני נורא מצטערת, גברתי" ענתה מר- כונית המלון. "מר X איננו כרגע. הוא יצא ויחזור רק בצהריים. אבל אולי את רר- צה לדבר עם אשתו?"

בשלום, לולא הידיד שצילצל והאשה שעש- תה תאוונה. הידיד שצילצל היה ידיד ותיק, שחיפש לפתע את המזכיר הנופש באופן בהול. הי- פקיד בלישכתו של המזכיר, שהכיר את הי- ידיד הוותיק, לא היסס למסור לו את שם המלון שבו התאכסנו הבוס ופילגשו. הי-

ל הצרות התחילו, כשהמזכירה הי- פרטית של המזכיר האיזורי — שהוא בוס חשוב מאוד במפלגתו — החליטה פת- אום שהיא עייפה, וצריכה לצאת לתופשה. אנחנו עומדים אומנם בעיצומו של סתיו, וזו ודאי אינה עונה מעייפת במיוחד, אבל אצל המזכיר האיזורי, כשהמזכירה הפרטית

הבוס אברהם הרשקוביץ, איש צמ- רת המפד"ל, שהרוחן שלו עם מזכירתו התפרסם בעיתונות, למרות מאמ- צי הנהגת המפלגה להשתיק את הפרשה.

מלוא ביטוי. וזה, בגלל שתי סיבות: יחסית לעולם העסקים ושירות המדי- נה, המפלגות וגופי-ציבור הנים שדה פרוץ לכל רוח. איש הישר בעיניו יעשה, וכל

ר רגע, הפרשה גועשת — אבל ב- סתר. על האשה שאיננה מבינה אורחות עולם, ורוצה לפוצץ בנעמה את השערורייה בכל העיתונים, מופעל לחץ רציני לא לע- שות זאת. אין מגנון מפלגה בארץ, כיום, שאינו ער לאפשרות שיתכנו בחירות בי- עתיד הקרוב, מסביב לשאלת הנסיגה מהשי- טחים. גם מפלגתו של המזכיר. שערורייה כזו לא רצויה ביותר בשנת בחירות. "ב- אמת, דווקא עכשיו התחשק לה לנסוע לאי- לת", רטן בכעס מנהיג המפלגה, כשסיפרו לו על המקרה. אלא שבזאת, פחות או יותר, הסתכמה הגובתו. הוא ביקש רק ממזכירו לוודא ש- היספור לא יגיע לעיתונים, ועבר על כך

שני נושאים מפלגתיים שלעולם אינם מתפרסמים ברבים: עסקי ממזן ומזכירות-פילגשים

התקנות והתקנונים וגופי-הביקורת נועדו רק לביצוע עבודות סיוע. כוחו של העסקן, ב- תחומו הוא, בלתי-מוגבל. מהעסקן הפוליטי המפלגתי, אין נדר- שות תכונות מיוחדות במינו. התכונות ש- בעטין וזה בכיסאו הן נאמנות לבוס, ולא כושר האינטריגה. כישרונות מופלגים אלה יכולה לפתח גם מזפילגשו. לרוב, היא גם כישרונות יותר ממנו, מאחר שכאשה, היא ברוב המיקרים מצויידת בערמוניות ובאיני- סטינקטים מסותחים יותר מהגבר שעליה. לעסקן לא לוקח זמן רב להבחין שפילגשו מצויידת טוב ממנו למלחמת-הקיום — המרה מאוד לעיתים, מאחורי החיכים הידידותיים עם הקולגות. הוא מתחיל להתיעץ בה לפ- ני כל צעד, מקבל באהבה את השתלטותה.

לסדר-היום. אחרי הכל, איש לא היה אשם בתקלה הטכנית שאירעה, שבעטייה נודע לי- אשה הסוד. קורה. גם במפלגות הטובות ביותר.

ר עוד איך. קשה לדעת מדוע, אבל אי- ש-ציבור, וביחוד נכבדי מפלגות, פגי- עים במיוחד. לא, לא לרומן עם מזכירותיהם, לזה פגיע כל בוס במידה שווה, בסקטור הפרטי וה- ציבורי כאחד. עסקני-מפלגות פגיעים במיוחד להשתלטות של המזפילגש עליהם גם בת- חומי העבודה. לדעת עסקנים, המשתכשכים בפעילות הי- מפלגתית מדי יום ביומו, נובע הדבר מאופי העבודה. בעולם העסקים, מגיע למעמד של בוס גבוה רק גבר בעל תכונות הולמות — או איש אירגון רציני, או סוחר ממולח. התופעה של מזפילגש, היכולה לעמוד איתו בתחרות גם מחוץ למיטה, לנהל לפחות מישורים מסוימים של העסק — נדירה. מספר המזכירות-הפילגשים שמשמש שול- סות בבוס שלהן — קטן (המחזיקות בהב, הנושים המנגלות את המליונים, העולט הזה 1765). רובן משתלטות, בתוקף האמון האינטימי שרוכש להן הבוס, ובמסגרת תחומי כישור- ין, על מישור מסוים בעסק. והאחרות מסי- תפקות בבחישה בקלחת הכללית, בכל הזמ- נות, בעיקר בצורת הבעות דיעה על עובי- דים, בנוסח, זה מצויין וזאת מכשפה, לא הייתי סומכת עליה במקומך, איציק מתקי.

צביה דושינסקי מדגמנת סצנה: העסקן מכתוב את המצע

ידיד הוותיק צילצל למלון, דיבר עם המזכירה, הסדיר את עניינה, ושכח מהעסק. **ר אסון נבע** רק מזה, שאיש לא טרח ל- לגלות את אוזנו של הידיד, כי גם הי-

מחליטה משהו — זהו זה. המזכיר — שהוא גם אישיות חשובה מאוד במגנון המדינה — בישר לאשתו שהוא מוכרח, ממש מוכ- רח, מה אפשר לעשות — לצאת לסיור מ- טעם המשרד בפקודת השר. ארו מזוודה, ירד עם המזכירה לאילת, למלון היפה הי-

כאשר ניסו ראשי המפד"ל ללחוץ על חברם שיוותר על מזכירתו- פילגשו, איים לגלות את שלהם

מזכירה נמצאת במלון, לא בגלל שמישהו ניסה להסתיר זאת ממנו — זה פשוט לא יצא במהלך השיחות: לא עם פקיד-לישכתו של הבוס, ולא בשיחה עם הבוס עצמו. וגם זה, בעצם, לא היה אסון גדול כל כך — לולא התאוונה של אשתו של המזכיר. זה היה כשבוע לאחר שהמזכיר יצא ל- סיורו. האשה, הנוהגת במכונית המשפחה, התנגשה כמו שצריך. לא היו נפגעים, אבל מהמכונית המפוארת לא נשאר הרבה. שרידי המכונית נגררו למוסך, והניירת, הרגילה במיקרים כאלה, החלה זורמת. במ- הלך הורמה, התגלתה בעייה מסוימת ב-

הוא, על שפת המים, אתם יודעים.

ל א שחיה בכך משהו מיוחד. עובדי לישכתו הנאמנים, גם במשלח רי- גם במפלגה, ידעו לאן הוא נוסע — ועם מי. אחרי הכל, זה לא היה סוד או משהו. במלון, הכירו כבר פקידה-הקבלה את זוג האורחים מביקורים קודמים. מאחר שהשניים נרשמו גם הפעם, כמו בביקוריהם הקודמים, בשם-משפחה משותף, ולקחו חזר משותף, היה ברור לעובדים שהם זוג נשוי. וגם הביקור הזה באילת יכול היה לעבור